

РЕШЕНИЕ

№ 2692

гр. София, 17.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Попова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Симона Попова, като разгледа дело номер **147** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. Р. М. от [населено място] против решение от 02.09.2011 г. по НАХД № 13245/2010 г. на Софийски районен съд, НК, 102-ри състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление/НП/ № 48809/28.07.2010 г., издадено от зам.-началника на отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на касатора, на осн. чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на съдебното решение, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон- основания за отмяна по чл.348, ал.1 т.1 и т.2 от НПК.

Навеждат се доводи, че районният съд не е положил усилия за пълното, обективно и всестранно изясняване на фактическата обстановка, необосновано е кредитирал едни доказателства за сметка на други и именно поради едностранчивото им възприемане е достигнал до неправилни изводи за доказаност на нарушението. Моли за отмяна на решението и на наказателното постановление.

В с.з., касаторът се представлява от адв.С., която поддържа жалбата по изложените съображения.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взима

становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и извърши проверка по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна, за която решението на районния съд е неблагоприятно.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение съдът е приел, че на 11.06.2010 г., около 18.20ч., в [населено място], по [улица]в посока към[жк], М. е управлявал лек автомобил „ О. Вектра” с ДК N СА 98 91 МР, движейки се в средната лента и на около 30м. преди кръстовището с [улица]предприема маневра за навлизане в крайна лява лента, без да пропусне движещият се в същата лента автомобил. При настъпилото ПТП, автомобилът, управляван от свид.Р. Т. се завърта и се удря челно в близката мантиanela. Автомобилът на касатора , след няколко завъртания също спира , удряйки се челно в предпазните парапети. В резултат на ПТП-то, и двете МПС-та са с нанесени щети, подробно описани в съставения протокол за ПТП N 1284308. Двата автомобила не са преместени до пристигането на органите на КАТ, които преценили, че М. е извършил административно нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП, за което му е съставен акт за установяване на административно нарушение / АУАН/ N 48809/ 11.06.2009г.

В срока за възражения, такива са постъпили от М., но са приети за неоснователни от зам.началника на ОПП-СДВР и е издал атакуваното наказателно постановление № 48809/28.07.2010г. , с което на С. М., на осн. чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лева за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП.

Тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства: АУАН N 48809/ 11.06.2010г.; писмени възражения; 2 бр.докладни записки;писмени обяснения; 2 бр.декларации; скица за ПТП; протокол за ПТПN 1284308/11.06.2010г.; справка за нарушения по ЗДвП; и разпита на свидетелите О. П., И. А., Р. Т. и Д. З.. Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. СРС правилно е приел, че е извършено нарушение по чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, за което законосъобразно е ангажирана отговорността на касатора.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП съдържа правилото, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Съдът намира за безспорно установено по делото извършеното от жалбоподателя нарушение на разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, тъй като същият не е изпълнил задължението си да не навлиза в съседна лента преди да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея.

Неоснователни са твърденията в касационната жалба, че районният съд е обосновал решението си единствено въз основа на показанията на пострадалата свидетелка- Р. Т., която е заинтересована от изхода на делото. При анализа на гласните доказателства, съдът подробно е посочил причините, поради които кредитира нейните показания, както и тези на свид.З., които са непротиворечиви, последователни и кореспондират, както помежду си, така и с показанията на актосъставителя и свидетеля по акта , и с

приобщените по делото писмени доказателства.

Районният съд е осъществил законосъобразно преценка на доказателствения материал по делото, вкл. относно механизма на настъпване на ПТП и обосновано е достигнал до извода за съставомерност на нарушението по чл.25, ал.2 от ЗДвП.

Касационният довод за вина на трето , неучастващо в ПТП лице-шофьор на червен микробус, който според твърденията на касатора „го притиснал, върхлитайки отзад” е неоснователен , тъй като след обстоен анализ на всички събрани доказателства в процеса, правилно съдът не е приел това твърдение за достоверно и установено по безспорен начин.

Противно на твърдяното в жалбата, въззивният съд правилно е приел, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които съществено да са засегнали правото на защита на касатора. АУАН е съставен, а НП е издадено от компетентни органи, тъй като АУАН е съставен от лице, заемащо длъжността” младши автоконтрольор”/ т.1.2 от приложената заповед N Из-1687/02.07.2010г. на министъра на МВР/, а НП е издадено от заместник-началник на ОПП-СДВР. Актът и спорното НП съдържат задължителните реквизити , изброени в чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Всички доводи и възражения на касатора/ аналогични на изложените в касационната жалба/ са подробно обсъдени и тъй като съдът напълно споделя изведените правни изводи, същите не следва да се повтарят отново.

По изложените съображения, настоящият състав намира, че съдът правилно е приложил материалния закон спрямо установените в хода на съдебното производство факти и не са налице касационни основания за отмяната му.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно и следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд- София град, VIII-ми касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.09.2011 г. по НАХД № 13245/2010 г. на Софийски районен съд, НК, 102-ри състав.

Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :